

missionsanlæg på 400 kV, der drives ved op til 220 kV, og det sjællandske I/S Kraftimport driver et transmissionsanlæg på 400 kV mellem Hovegaard og Skibstrup (ca. 57 km) som et led i forbindelsen mellem Sjælland og Sverige.

I forbindelse med ministeriets besvarelse af Folketingets energipolitiske udvalgsspørgsmål angående konsekvenserne af at hæve grænsen i § 3 fra 100 kV til 140 kV vil ovennævnte bevirke, at kun tre sjællandske virksomheder ville blive fritaget for at søge bevilling til transmissionsvirksomhed, nemlig: I/S Isefjordværket, København Belysningsvæsen og SEAS. I/S Kraftimport ville skulle søge om bevilling til transmissionsvirksomhed.

Med venlig hilsen

Danske Elværkers Forening

L. Leonell.

Spørgsmål 3:

Vil ministeren erstatte den i § 5, stk. 1, nr. 1), omtalte vedtægtsgodkendelse af et sæt vedtægtskrav, som elselskabernes vedtægter skal opfylde?

Svar:

Indledningsvis tillader jeg mig at henvise til min besvarelse af spørgsmålene 13 og 42 i forrige samling.

Det er fortsat min opfattelse, at det hverken er nødvendigt eller rimeligt begrundet at søge optaget standard-vedtægtskrav for eksisterende elforsyningsvirksomheder eller sammenslutninger af sådanne, der søger bevilling efter § 3. Forskellene i organisatorisk og økonomisk struktur i de enkelte virksomheder taler herimod, hvortil kommer, at den ændrede formulering af lovforslagets overgangsbestemmelser, jfr. § 17, stk. 2 og 3, heller ikke åbner adgang til at stille sådanne krav. Bestemmelsen i § 17, stk. 3, nr. 2, forudsætter, at det fra ministeriets side alene påses, at en ansøgers vedtægter ikke indeholder bestemmelser, der strider mod § 5, stk. 1, nr. 2-7, eller mod loven i øvrigt.

Spørgsmål 4:

Hvilke ændringer vil § 5, stk. 1, 2), medføre i forhold til i dag?

Svar:

Bestemmelsen i § 5, stk. 1, nr. 2, om, at bevillingshaveren skal påtage sig forsyningspligt i det af handelsministeren fastsatte omfang, kan for eksisterende elforsyningsvirksomheder ikke antages at medføre større ændringer. Elforsyningsvirksomhederne har hidtil frivilligt påtaget sig pligt til at forsyne aftagerne med elektricitet. Det er imidlertid nu fundet rigtigt og nødvendigt at sikre forbrugerne (aftagerne) i de forskellige led en lovhjemlet ret.

Den mulighed, som marts-forslaget åbnede, til at pålægge en bevillingshaver efter § 3 forsyningspligt for et isoleret område — typisk et ø-samfund — er ikke opretholdt, for så vidt angår eksisterende elforsyningsvirksomheder. Jfr. herved § 17, stk. 2 og 3 og bemærkningerne hertil.

Spørgsmål 5:

Hvilke opgaver vil tilsynet i § 5, stk. 1, nr. 7), få? (jfr. spørgsmål 15 fra sidste samling).

Svar:

Tilsynets opgave vil blive at påse, at lovens og bevillingernes vilkår overholdes, jfr. § 5, stk. 1, nr. 6.

Som et eksempel på, hvilke områder der vil kunne kræve opmærksomhed fra tilsynets side, kan nævnes bestemmelserne i lovforslagets § 13 om elproduktionsvirksomhedernes indretning, anvendelse og udnyttelse af produktionsanlæggene.

Tilsynet skal ikke beskæftige sig med de sikkerhedsmæssige spørgsmål; disse sorteres især under elektricitetsrådet, arbejdstilsynet og — for eventuelle kernekraftværkers vedkommende — under tilsynet med nukleare anlæg, sundhedsstyrelsen m. v.

Spørgsmål 6:

På hvilke selskaber vil § 5, stk. 2, kunne finde anvendelse?

Svar:

- § 5, stk. 2, vil finde anvendelse på
- 1) elforsyningsvirksomhed, der kræver bevilling efter § 4 (kernekraft)
 - 2) helt nye elforsyningsvirksomheder, der omfattes af lovens § 3, men som ikke kan anses for at være sammenslutning af bestående virksomheder.